

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnata, Udrea Elena Gabriela, CNP (...), fiica lui... și ... , născută la data de 26 decembrie 1973 în municipiul ...., fiind domiciliată în mun. ...., aflată în detenție în penitenciarul El Bueno Pastor – 214, San Jose Province, San Rafael Arriba, Costa Rica, reprezentată de **av. Rădulescu Veronel**, cu sediul în mun. .... unde solicităm comunicarea tuturor actelor de procedură;

În conformitate cu dispozițiile art. 436 alin. (1) lit. b) și disp. art. 438 alin. (1) pct. 7, Cod proc. pen., formulez prezenta:

CERERE DE RECURS ÎN CASAȚIE

împotriva **Deciziei Penale nr. 93/05.06.2018**, pronunțate de **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală**, în dosarul nr. 2303/1/2017, comunicată la data de **20.11.2018**

I. Aspecte preliminare referitoare la admisibilitatea în principiu

a) *Referitor la tipul hotărârilor penale care sunt supuse Recursului în casație, facem următoarele precizări:*

Decizia atacată **nu face parte din categoriile de hotărâri, care, potrivit art. 434 alin. (2) Cod procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs în casație.**

De asemenea, Decizia nr. 93/05.06.2018 **nu se încadrează nici în excepția prevăzută de art. 434 alin. (1) Cod procedură penală** întrucât nu s-a dispus reudecarea cauzei.

b) *În ceea ce privește chestiunile invocate în cuprinsul cererii, menționăm că acestea au fost invocate în fața instanței de apel, care, după caz,*

fie a respins criticile aduse sentinței, fie a omis să se pronunțe asupra lor.

c) *Prezenta cale extraordinară de atac se referă la ambele laturi – penală și civilă – a procesului penal, fiind întemeiată pe cazul de casare prev. de art. 438 alin. (1) pct. 7 Cod procedură penală (condamnata Udrea Elena Gabriela a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală).*

II. SCURTĂ PREZENTARE A SITUAȚIEI DE FAPT

Prin *Rechizitoriul cu nr. 50/P/2014* întocmit de către Direcția Națională Anticorupție – Structură Centrală, **Udrea Elena Gabriela** a fost trimisă în judecată pentru presupusa săvârșire a mai multor infracțiuni de corupție în intervalul de timp cuprins între anii 2010 - 2012.

La acel moment, **Udrea Elena Gabriela** exercita funcția de Ministru în cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului (n.r. M.D.R.T.), funcție obținută în luna decembrie a anului 2009, aflându-se în raporturi de serviciu cu **inculpații Nastasia Gheorghe – Secretar General în cadrul M.D.R.T., Lungu Ștefan consilier Ministru și Ana Maria Munteanu (fostă Topolniceanu) – Director General al Companiei Naționale de Investiții (n.a. C.N.I.) prin prisma legăturii dintre M.D.R.T. și C.N.I.**

Așa cum am arătat și în fața instanței de apel, toate faptele pentru care s-a dispus condamnarea doamnei **Udrea Elena Gabriela** se aflau în strânsă legătură cu programele și obiectivele de dezvoltare ale României stabilite la nivelul M.D.R.T.

Totodată, o parte din aceste programe se aflau în curs de desfășurare la momentul la aceasta a dobândit calitatea de Ministru, fiind inițiate de Guvernul Tăriceanu – ex. Programul Schi pentru România, cealaltă parte fiind inițiată de către subsemnata împreună cu funcționarii publici din cadrul M.D.R.T. – cu referire directă la organizarea Galei Bute.

În ceea ce privește organizarea acestui eveniment, așa cum au precizat toate persoanele audiate atât în faza instanței de fond cât și în fața instanței de apel și care anterior își desfășuraseră activitatea în cadrul M.D.R.T., „Gala Bute” a reprezentat un eveniment cu o reală beneficiere pentru promovarea brandului de țară, atât la nivel național cât și la nivel internațional.

II. MOTIVE

Prin intermediul Sentinței Penale nr. 183/28.03.201,7 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, completul de 3 judecători, instanța de judecată a dispus condamnarea doamnei **Udrea Elena Gabriela** stabilind următoarele pedepse după cum urmează:

- 5 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a lit. b Cod penal anterior pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzute de art. 254 alin.1 Cod penal anterior, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal;

- 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a lit. b Cod penal anterior pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzute de art. 254 alin. 1 Cod penal anterior, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal;

- 6 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b Cod penal anterior pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzute de art. 254 alin. 1 Cod penal anterior, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal;

- 6 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b Cod penal anterior pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu prevăzute de art. 13² din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 248 coroborat cu art. 248¹ Cod penal anterior, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Împotriva Sentinței Penale amintite anterior am formulat calea de atac a apelului, criticând hotărârea pronunțată, invocând atât **aspecte care priveau netemeinicia acuzațiilor cât și aspecte care priveau nelegalitatea Sentinței.**

Cu toate acestea, prin **Decizia penală nr. 93/05.06.2018, fără să fie examinate în totalitate motivele de apel, fiind omise, spre exemplu, criticile privitoare la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală a dispus respingerea, ca nefondat, a apelului.**

A. CRITICI ADUSE DECIZIEI ATACATE PRIN PRISMA CAZULUI DE CASARE PREV. DE ART. 438 ALIN. (1) PCT. 7 COD PROCEDURĂ PENALĂ

C.1. PRECIZĂRI PREALABILE

1. Potrivit **art. 438 alin. (1) pct. 7 Cod procedură penală**, decizia instanței de apel este supusă casării când **„inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.”**

2. Susțin că în cauza de față se aplică această dispoziție legală, atât din perspectiva **ieșirii din vigoare a normei care incrimina abuzul în serviciu**, cât și din cea a **lipsei unor elemente constitutive ale acestei infracțiuni.**

C.2. IEȘIREA DIN VIGOARE A NORMEI CARE INCRIMINA ABUZUL ÎN SERVICIU

3. După cum este cunoscut, controlul constituționalității legilor se finalizează prin decizii ale Curții Constituționale, acte care, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

4. Datorită efectului obligatoriu general se consideră că deciziile Curții Constituționale au forța legii.

5. În mod constant, Curtea Constituțională a statuat că **„puterea lucrului judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile sale, se atașază**

nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acestea”¹.

LIPSA UNOR ELEMENTE CONSTITUTIVE ALE INFRAȚIUNII DE ABUZ ÎN SERVICIU

1. În măsura în care nu veți da curs solicitării anterioare, considerând că este în vigoare norma juridică privitoare la abuzul în serviciu, vă solicit să constatați că în speță nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni (nici în configurația din legislația veche și nici în cea actuală).

2. Deși noua reglementare procesual penală nu mai prevede separat drept impediment la punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale a cazului în care faptei îi lipsește unul dintre elementele constitutive ale infracțiunii, doctrina este unanimă în aprecierea potrivit căreia cazul în discuție „*este conținut în art. 16 alin. (1) lit. b) teza I, deoarece fapta săvârșită, fără a fi întrunite toate elementele constitutive menționate în norma de incriminare, nu este prevăzută de legea penală.*”²

3. Așa fiind, **intră sub incidența cazului de casare prev. de art. 438 alin. (1) pct. 7 Cod procedură penală situația în care inculpatul a fost condamnat, deși faptei îi lipsesc elemente constitutive ale infracțiunii.**

4. După cum am menționat mai sus, aplicându-se Codul penal de la 1968, **Udrea Elena Gabriela a fost condamnată pentru infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice ca infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție.**

5. Prioritar, subliniez că prin Decizia nr. 405/2016³, Curtea Constituțională a reținut că Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea

1A se vedea, în acest sens, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr.1/1995, deciziile Curții Constituționale nr. 414/2010, nr. 415/2010, nr. 536/2011, nr. 1.039/2012, nr. 102/2013, nr. 163/2013, nr. 196/2013 ș.a.

2A se vedea, I. Neagu, M. Damaschin – *Tratat de procedură penală. Partea specială*, Ediția a II-a, Editura Universul Juridic, București, 2018, pag. 398.

3Publicată în M.Of. nr. 517 din 8 iulie 2016.

faptelor de corupție constituie o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, care instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică unei categorii de persoane clar circumstanțiate de legiuitor încă din primul articol al legii.

Dispoziția cuprinsă în art. 13² din acest act normativ reprezintă, astfel cum prevede și titlul secțiunii din care acesta face parte, o infracțiune asimilată celor de corupție, prin modul în care a fost incriminată, constituind *o formă specială a infracțiunii de abuz în serviciu*.

6. Prin aceeași decizie, la care fac trimitere doar lapidar, având în vedere, pe de o parte, caracterul obligatoriu legal, iar, pe de altă parte, caracterul său notoriu, Curtea a constatat că fapta incriminată trebuie să fie săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

7. Curtea reține că neîndeplinirea unui act sau îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu.

8. Astfel, Curtea apreciază că acestea sunt elemente care contribuie la configurarea infracțiunii de abuz în serviciu (paragraf 50). În final, Curtea a concluzionat, pentru largile considerente referitoare la previzibilitatea, accesibilitatea și claritatea legii, dar și prin raportare la principiul legalității încriminării, consacrat de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, „că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma «îndeplinește în mod defectuos» din cuprinsul acestora se înțelege «îndeplinește prin încălcarea legii». Curtea a statuat că „neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară — legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”

10. Referitor la acest aspect precizez că, deși prin Rechizitoriu organele de urmărire penală au dispus sesizarea instanței de judecată cu privire la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu având în vedere încălcarea disp. O.U.G. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, instanța de apel a considerat că **Udrea Elena Gabriela** a încălcat dispozițiile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 90/2001.

11. Astfel, prin **Decizia Penală criticată**, obiect al prezentului recurs în casație, s-a reținut, sub acest aspect următoarele:

12. *„Contrar celor invocate de către apelanta intimată inculpată, verificând probele administrate în cauză, Completul de 5 Judecători constată că aceasta, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu determinate de calitatea deținută la data săvârșirii faptei, aceea de ministru al Dezvoltării Regionale și Turismului, avea sarcina de a coordona și controla aplicarea legilor, ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, a ordinelor și instrucțiunilor emise potrivit legii, astfel cum prevăd dispozițiile art. 53 alin. 1 lit. a din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor”(fila nr. 214)*

13. În consecință, contrar celor susținute de organul de urmărire penală, **Înalta Curte de Casație și Justiție a identificat, ca fiind incidentă exclusiv norma înscrisă în art. 53 alin. (1) Legea nr. 90/2001, republicată, ca dispoziție legală suficientă pentru reținerea infracțiunii de abuz în serviciu, în oricare din formele sale.**

14. Acest lucru **nu poate fi acceptat** în situația de față întrucât același articol 53 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 **ne stabilește situația premisă a aplicabilității sale și anume obligăția amintită se manifestă doar în ceea ce privește ATRIBUȚIILE CARE INTRĂ ÎN DOMENIUL DE ACTIVITATE AL MINISTRULUI.**

15. Menționăm că, **la abuzul în serviciu, atât vechea, cât și actuala**

reglementare avea/are în vedere încălcarea propriilor atribuții de serviciu și nu ale altora.

16. Astfel, art. 246 și art. 248 Cod penal de la 1968 incrimina „*fapta funcționarului public, care, în exercitiul atribuțiilor sale de serviciu (...)*” (s.n.). Art. 297 alin. (1) Cod penal incriminează „*fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu (...)*”, fiind subînțeleasă cerința atribuțiilor proprii.

17. Așa fiind, având în vedere statuările Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, este evident aplicabil cazul prevăzut de **art. 438 alin. 1 pct. 7 Cod procedură penală, pe care se întemeiază prezentul recurs în casație.**

18. Detaliind, arăt că, după cum este îndeobște cunoscut, infracțiunea de abuz în serviciu, presupune o acțiune/inacțiune **specifică atribuțiilor de serviciu**. În acest sens neîndeplinirea unui act poate fi totală sau parțială și implică: omiterea, neefectuarea unui act *care trebuia să fie îndeplinit în virtutea îndatoririlor de serviciu*, adică a unui act a cărei îndeplinire cădea în sarcina funcționarului (subiecților normei) ori care sunt inerente aceluși serviciu; iar îndeplinirea „*în mod defectuos*” presupune „*îndeplinirea actului altfel decât se cuvenea să fie efectuat din punct de vedere al conținutului, formei, întinderii, îndeplinirii, momentului efectuării sale ori condițiilor de efectuare a actului.*”⁴

19. În același sens, Curtea Constituțională, prin decizia sus-menționată, a reținut: „*(...) referitor la termenul «act», Curtea observă că doctrina este unanimă în a considera că acesta este folosit în cadrul infracțiunii în cauză în înțelesul de operație care trebuie efectuată de funcționar (sau alt salariat) potrivit solicitării făcute de o persoană și conform atribuțiilor sale de serviciu.*

Solicitarea adresată serviciului respectiv poate privi constatarea unui act juridic ori întocmirea sau confirmarea unui înscris privind un act juridic ori efectuarea unei constatări cu efecte juridice sau executarea unei hotărâri și alte

⁴A se vedea: V. Dongoroz, S. Kahane, I. Oancea, I. Fodor, N. Iliescu, C. Bulai, R. Stănoiu, V. Roșca - *Explicații teoretice ale Codului penal român, vol. IV., Partea specială*, Ed. Academiei Republicii Socialiste România, București, 1972, pag. 81-82.

operații date în competența unui serviciu. Astfel, noțiunea de «act» din cadrul dispoziției criticate se circumscrie sferei atribuțiilor de serviciu/îndatoririlor pe care funcționarul public, în accepțiunea art. 175 din Codul penal, le are potrivit legii, în accepțiunea dată de instanța de contencios constituțional prin prezenta decizie.”

20. Dacă nu ar fi existat o reglementare expresă în sensul precizat mai sus, prin analogie, se impunea luarea în considerare a faptului că, prin Decizia nr. 2/2017⁵, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a statuat următoarele: „Din această perspectivă și în forma agravată, fapta de luare de mită este săvârșită în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau cu scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, dar nu a oricăror îndatoriri, ci doar a acelor care se circumscriu competențelor subiectului activ, respectiv funcționarului cu atribuții de constatare sau sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor. (...) Sintetizând, prin «act privitor la îndatoririle de serviciu» se înțelege actul care are legătură cu atribuțiile de serviciu ale subiectului activ al infracțiunii de luare de mită”. (s.n.)

21. Pentru identitate de rațiune, același silogism judiciar trebuia utilizat (în absența unei reglementări proprii) și în aplicarea prevederilor art. 246 și art. 248 Cod penal de la 1968, cu referire la art. 13² din Legea nr. 78/2000.

22. În **conținutul juridic al infracțiunii de abuz în serviciu** contra intereselor publice sau contra intereselor persoanelor intră, ca și componente, **situația premisă și conținutul constitutiv al faptei.**

23. **Situația premisă**, în structura infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice/persoanelor constă **în preexistența competenței unui serviciu funcționând la o instituție de stat de a efectua, din oficiu sau la cerere, acte privitoare la interesele publice/personale.** Fără această situație

⁵Publicată în Monitorul Oficial nr. 135 din 22 februarie 2017.

premisă nu se poate concepe și săvârși infracțiunea.

24. **Conținutul constitutiv** constă în ceea ce obiectiv și subiectiv trebuie să realizeze făptuitorul pentru existența infracțiunii.

25. **Latura obiectivă** a infracțiunii de abuz în serviciu este compusă din elementul material, însoțit de o cerință esențială, o urmare imediată și legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată.

26. **De esența infracțiunii de abuz în serviciu este nerespectarea atribuțiilor proprii de serviciu, responsabilități care țin de resortul funcției deținute și configurează competența funcționarului public.**

27. Or, așa cum poate observa onorata instanță, respectivele atribuții **nu făceau parte din sfera de competență a Ministrului, existând persoane cu atribuții specializate în domeniul achizițiilor publice.**

28. Mai mult de atât, interpretarea eronată a legii persistă întrucât nu s-a dispus nicio sancțiune **penală, civilă sau de ordin administrativ a funcționarilor publici din cadrul M.D.R.T. cu atribuții specifice în cadrul procedurii de achiziție publică.**

29. Având în vedere această argumentație, este de natura evidenței că nu este îndeplinită condiția existenței **elementului material a infracțiunii de abuz în serviciu în cauză, neexistând OBLIGAȚIA subsemnatei de a coordona și controla aplicarea legii în alt domeniu DECÂT DOMENIUL DE ACTIVITATE AL MINISTRULUI.**

30. Lipsa identificării precise și riguroase a atribuțiilor de serviciu îndeplinite defectuos/neîndeplinite în raport de faptele deduse judecății lipsește acuzația penală de baza legală necesară.

31. Este adevărat că în actul de sesizare sunt copiate texte întregi din acte normative, de diverse ranguri, însă prin prisma Deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016, dar mai ales prin raportare la principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) consacrat de art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

era în sarcina instanței, **măcar în calea de atac**, să statueze asupra atribuțiilor funcționale încălcate prin omisiune sau, dimpotrivă, prin comisiune.

32. Pe de altă parte, **însăși instanța de apel a apreciat că Udrea Elena Gabriela a săvârșit un act material cu titlu general**, nerespectarea dispozițiilor O.G. 34/2006 realizându-se de către funcționarii care aveau atribuții specifice în domeniul achizițiilor publice.

33. Privitor la **urmarea imediată a infracțiunii de abuz în serviciu**, conform dispozițiilor statuate de către legiuitor, aceasta este o infracțiune de rezultat și trebuie să aibă ca urmare producerea unui prejudiciu.

34. Prin aplicarea principiului analogiei, neîndeplinirea obligației de a coordona aplicarea legilor și a dispozițiilor altor acte normative de către subsemnata, în calitate de Ministru, ar fi trebuit să determine crearea prejudiciului așa cum acesta a fost reținut de către instanța de fond.

35. Or, nu există niciun element de legătură între **obligația unui ministru de a coordona aplicarea legilor în cadrul unui minister în mod generic, așa cum aceasta este descrisă de legiuitor la art. 53 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 90/2001 și presupusa neîndeplinire a O.U.G. 34/2006 de către funcționarii publici din cadrul M.D.R.T.**

36. Totodată, **așa cum am arătat și instanței de Apel, Adresa cu nr. 38258/18.05.2012 a Direcției Generale de Constatare și de Stabilire a Neregulilor Fondurilor Europene a contrazis Raportul de Constatare întocmit de către specialistul D.N.A., specialist lipsit de obiectivitate, prin intermediul căruia s-a stabilit prejudiciul în cauză.**

37. Astfel, s-a apreciat că **au fost respectat dispozițiile O.U.G. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune și de lucrări publice și a contractelor de servicii.**

38. Totodată, specialiștii în domeniul rambursării fondurilor europene au specificat faptul că: **„Singurul responsabil pentru documentele depuse și**

informațiile furnizate este S.C. Europlus Computers S.R.l”....,Nu se poate imputa M.D.R.T. nicio culpă în acest sens”.

39. Prin urmare, faptul că s-a dispus suspendarea de drept a verificării cererii de rambursare **nu s-a datorat activității desfășurate de către funcționarii din cadrul M.D.R.T. și mai puțin a subsemnatei care nu aveam atribuții în domeniu.**

40. **Din contră, cererea de rambursare ar fi urmat a fi soluționată după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare care să ateste caracterul penal al unei fapte.**

41. Referitor la condiția **legăturii de cauzalitate** apreciem că nici aceasta nu este îndeplinită întrucât instanța de fond nu a făcut dovada existenței unei legături între presupusul prejudiciu în cuantum de 8.116.800 lei și nerespectarea obligației subsemnatei de a coordona și controla aplicarea legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, în domeniul de specialitate al ministrului.

42. Și pentru aceste rațiuni urmează să constatați că faptele descrise în actul de sesizare al instanței nu sunt prevăzute de legea penală, în speță infracțiunea prev. 132 din Legea nr. 78/2000, raportat la art. 248 coroborat cu art. 2481 Cod penal anterior, cu aplicarea art. 5 Cod penal, **lipsind elementele constitutive relevate.**

LIPSA UNOR ELEMENTE CONSTITUTIVE ALE INFRACTIUNILOR DE LUARE DE MITĂ

a) *Referitor la infracțiunea de luare de mită săvârșită în colaborare cu **Nastasia Gheorghe** și care privește remiterea sumei de 900.000 de euro, specificăm următoarele:*

1. Atât prin Apelul depus cât și prin concluziile scrise formulate, apărarea a analizat fiecare dintre modalitățile în care **se putea realiza elementul material**

al infracțiunii de luare de mită, așa cum acesta a fost descris în Rechizitoriu și reținut de instanța de fond.

2. Astfel, nu a existat niciun mijloc de probă care să fi confirmat existența unei înțelegeri prealabile între **Udrea Elena Gabriela și Gârdean Adrian sau Nastasia Gheorghe**, sau vreun mijloc de probă care să confirme prezența **condamnatei Udrea Elena Gabriela** la Minister la momentul la care se presupune că s-a remis suma de bani.

De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a luat în calcul **neconcordanțele dintre declarații martorilor propuși de acuzare, faptul că prezența condamnatei Udrea Elena Gabriela nu a fost dovedită prin Registrul de Intrări Ieșiri și nu a ținut cont nici de declarația martorului Zătreanu Radu, martor pe care l-a considerat pro causa.**

3. Totodată, nu a fost dovedită existența vreunei înțelegeri prealabile între Udrea Elena Gabriela și Gârdean Adrian, așa cum reiese din declarațiile de martor și celelalte probe administrate în cauză, cu referire directă la Declarațiile lui Lungu Ștefan, ale lui Boian Călin, ale lui Gârdean Miron și ale lui Gârdean Adrian citate anterior.

4. Așa cum a rezultat din declarațiile inițiale din faza urmăririi penale, nu a existat nicio implicare a condamnatei **Udrea Elena Gabriela** în presupusa activitate infracțională, toate condițiile fiind stabilite de către Nastasia Gheorghe, aspecte reținute chiar de către instanța de fond.

5. Aportul și implicarea condamnatei Udrea Elena Gabriela în remiterea tranșei de 200.000 de euro sunt inexistente – niciun martor denunțator nu a precizat că ar fi existat vreo legătura cu Udrea Elena Gabriela. **Mai mult de atât, decizia de a fi restituită suma a fost tot a lui Nastasia Gheorghe.**

6. Nu s-a ținut cont nici de faptul că a existat o diferență semnificativă de timp de la singura întâlnire avută cu Gârdean Adrian și până la momentul remiterii sumei de 900.000 de euro;

7. Singura persoană care a făcut referire la o presupusă „înțelegere” este

Nastasia Gheorghe, adevăratul beneficiar al sumelor de bani și cel care i-a trasat direcțiile și modalitatea de implicare în activitatea infracțională lui Lungu Ștefan.

b) Referitor la infracțiunea de luare de mită săvârșită în colaborare cu Lungu Ștefan, Gârdean Miron Gârdean Adrian și Gârdean Miron, cu complicitatea lui Lungu Ștefan, în legătură cu finanțarea contractelor încheiate de S.C. Termogaz Company S.A. cu U.A.T. Cavnice și U.A.T. Borsec, sunt necesare următoarele precizări:

1. **Elementul material al infracțiunii de luare de mită**, așa cum infracțiunea a fost definită de către legiuitor în Vechiul Cod Penal se poate realiza prin **acțiunea de pretindere, primire sau acceptarea promisiunii**.

2. Așa cum rezultă din toate aspectele reținute de către instanța de apel bazate pe mijloacele de probă administrate atât în faza judiciară a urmăririi penale cât și etapa cercetării judecătorești, nu s-a dovedit existența elementului material.

3. **Astfel, nu există niciun mijloc de probă care să ateste că Udrea Elena Gabriela ar fi pretins de la Gârdean Miron sau de la Gârdean Adrian respectivele sume de bani. Totodată, nu există niciun mijloc de probă care să ateste că aceasta ar fi primit sau că ar fi acceptat promisiunea de a primi bunuri sau alte foloase.**

4. Mai mult de atât, **nu a fost administrat niciun mijloc de probă cu excepția declarațiilor martorilor denunțatori, care să ateste că Udrea Elena Gabriela ar fi luat vreodată legătura cu persoanele amintite anterior raportat la presupusa activitate infracțională.**

5. Instanța de apel a adoptat aceeași conduită ca și instanța de fond, preluând aspectele expuse de către organele de urmărire penală, stabilind că **Udrea Gabriela Elena ar fi cunoscut sumele de bani primite de către Lungu Ștefan fără însă ca acest lucru să fie dovedit prin mijloace de probă directe.**

6. Pentru a atesta modalitatea în care s-au interpretat mijloacele de probă din acest dosar vom prezenta declarațiile domnului **Lungu Ștefan**, persoană implicată în mod direct în activitatea infracțională:

- *Confruntare dintre Udrea Elena Gabriela și Lungu Ștefan: Mi-ați spus vreodată că plătiți ceva pentru mine sau pentru partid din banii personali sau din banii de la Gârdean?*

Răspuns: Nu am avut relații financiare cu doamna Udrea. Nu i-am spus niciodată că am făcut asemenea plăți.

-*Întrebare: V-am cerut eu personal să plătiți din banii dvs. indiferent de proveniență, pentru mine sau pentru partid?*

Răspuns: Nu, nu mi-a cerut niciodată doamna Udrea să plătesc din banii mei ceva pentru dânsa sau pentru partid.

Așa cum rezultă din Decizia Penală nr. 93/05.06.2018, toate aceste aspecte au fost neglijate de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători, dispunându-se condamnarea doamnei **Udrea Elena Gabriela** fără a se dovedi elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

c) În ceea ce privește infracțiunea de luare de mită săvârșită în complicitate cu **Breazu Liberiu Tudori, Ana Maria Topoliceanu**, specificăm următoarele:

1. În legătură cu cele 3 modalități ale **elementului material** prin care poate fi săvârșită infracțiunea de **luare de mită**, facem următoarele precizări:

1.1. referitor la acțiunea de pretindere a sumelor de bani, reiterăm onoratei instanțe că, potrivit declarațiilor inculpaților **Botoroagă Dragoș, Lungu Ștefan și Topolniceanu Ana Maria**, doamna **Udrea Elena Gabriela** nu l-a cunoscut pe administratorul **S.C. Consmin S.A.** Astfel, ne aflăm într-o vădită imposibilitate materială ca aceasta să-i fi putut pretinde inculpatului **Botoroagă Dragoș** respectivele sume de bani.

Este de la sine înțeles că aceleași argumente elimină posibilitatea înfăptuirii infracțiunii de luare de mită și prin cea de-a doua modalitate – acceptarea promisiunii.

1.2. referitor la acțiunea de primire a sumelor de bani, precizăm onoratei instanței de judecată că nu poate fi acceptată teza potrivit căreia Udrea Elena Gabriela ar fi beneficiat direct și indirect de sumele de bani transferate de către **S.C. Consmin S.A. către S.C. Last Time Studio S.R.L. și ulterior de către S.C. Last Time Studio către S.C. Ekaton Consulting S.R.L.** întrucât nu există niciun mijloc de probă care să ateste să provină dintr-o sferă exterioară denunțatoarei **Topolniceanu Ana Maria** și care să ateste existența vreunei înțelegeri.

2. De asemenea, referitor la **modalitatea de utilizare a sumelor de bani** și de presupusul beneficiu al doamnei **Udrea Elena Gabriela**, atât instanța de fond cât și instanța de apel au dat curs susținerilor lipsite de veridicitate ale Anei Maria Topolniceanu conform cărora din banii primiți de către S.C. Ekaton Consulting S.R.L. subsemnatei i-ar fi fost plătită o excursie în Grecia, o zi onomastică și ar fi fost efectuate mai multe plăți în favoarea PDL – Organizația București.

Toate aceste aspecte sunt combătute de către mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale referitoare la adevărații beneficiari ai sumelor de bani.

În acest sens, facem precizarea că am prezentat pe larg o serie de înscrisuri – corespondențe e-mail conform cărora **toate plățile efectuate pentru PDL București au fost aduse la cunoștința Anei Maria Topolniceanu, aceasta fiind persoana care le coordona.**

De asemenea, așa cum am arătat și instanței de apel, plata excursiilor și adevărații beneficiari ai acestora rezultau, în mod direct, din declarațiile formulate în faza urmăririi penale:

*„Întrebare pentru Breazu Tudor – Este adevărat ce a afirmat **Ana Maria Topolniceanu** (n.n. că banii de la Ștefan Lungu au ajuns integral la Elena Udrea)?*

Răspuns: **Nu, banii de la Ștefan Lungu au fost cheltuiți împreună pentru excursiile noastre. Este ilogic ca eu să fi cheltuit banii datorăți Elenei Udrea**”.

„Întrebare: De ce îi plăteți Anei Maria Topolniceanu excursii din acei bani?

Răspuns: Pentru că erau banii ei. **Eu consideram că acei bani sunt datorăți de către Ștefan Lungu Anei Maria Topolniceanu**”.

2. Afirmații Ana Maria Topolniceanu cu ocazia confruntării din 19 martie 2015 :

„Întrebare Elena Udrea pentru Ana Maria Topolniceanu: Este adevărat că la Danai am mers ca urmare a invitației unei prietene pe care o aveam, care se aniversa și care a achitat costurile de transport pentru toată lumea?

Răspuns: **Da, este adevărat. Costurile de transport nu știu cine le-a achitat. Eu nu am plătit transportul.**

Întrebare Elena Udrea pentru Ana Maria Topolniceanu: Este adevărat că toate cheltuielile din acea excursie pentru Topolniceanu Ana Maria și Tudor Breazu, mai puțin cazarea despre care am vorbit, le-a suportat Dorin Cocoș?

Răspuns: **Cheltuielile înseamnă niște mese care nu au fost plătite de noi și nici nu știu dacă au fost plătite doar de Dorin Cocoș sau de altcineva.**

Întrebare pentru inculpata Topolniceanu Ana Maria din partea inculpatei Udrea Elena Gabriela: Vă mențineți declarația conform căreia suma plătită cu cardul de Tudor Breazu în decembrie 2012 provenea de la Consmin?

Răspuns: **Știu că Tudor Breazu a plătit masa. Nu știu de unde proveneau acei bani, nu am spus niciodată că provin de la Consmin**”.

Precizăm că toate aceste motive au fost invocate în fața instanței de apel, ele nefiind luate în considerare.

Raportat la această argumentație, considerăm că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de luare de mită, așa cum acestea au fost prev. de art. 64 lit. a teza a II-a lit. b Cod penal anterior pentru săvârșirea

infracțiunii de luare de mită prevăzute de art. 254 alin. 1 Cod penal anterior, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

B. ASPECTE FINALE

1. Precizez că toate înscrisurile doveditoare ale susținerilor mele, precum și celelalte mijloace de probă se află în dosarul cauzei.
2. Pentru considerațiile ce precedă, **solicit admiterea recursului în casație, casarea hotărârii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța de apel.**
3. Conform art. 441 alin. (1) Cod procedură penală, **solicit suspendarea executării deciziei atacate.**
4. Depun prezenta cerere de recurs în casație, însoțită de copii ale acesteia pentru procuror și celelalte părți.

Cu considerație,

Udrea Elena Gabriela

Prin av. Rădulescu Veronel

București,

20.12.2018

Domnului Președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție